

L'altra cara de la moneda: la prosa estellesiana

Si bé tothom coneix Vicent Andrés Estellés com el gran poeta contemporani del País Valencià a conseqüència de la seua immensa obra poètica, cal tindre en compte que existeix una altra cara de la moneda que pocs coneixen: l'Estellés prosista, periodista i dramaturg. Pel que fa a la prosa, sabem que va escriure un total de cinc llibres que es poden catalogar en tres gèneres diferents: dietari, novel·la i memòries. Així, *El forn del sol* (1986, Gregal Llibres) és un diari de viatge escrit entre els anys 70-80, on narra una sèrie d'episodis que van des de la seua malaltia fins a la mort del seu amic Manuel Sanchis Guarner. Són uns escrits íntims, on narra sentiments i emocions però no a través de la poesia, sinó de la prosa. En un àmbit pròxim, trobem la novel·la eròtica *El coixinet* (1987, Laia), on apareix una vegada més el tema de la sexualitat, ja present també en els seus poemes, símbol d'"inconformitat" i "rebel·lia" envers els dictats del règim franquista. Al gènere de les memòries pertanyen tres llibres: *El tractat de les maduixes* (1985, Empúries), *Quadern de Bonaire* (1985, Empúries) i *La parra boja* (1987, Empúries). Respecte al teatre, Estellés té dues produccions: *Oratori del nostre temps* (1978, 3i4) i *Dos drames i una farsa* (2002, Denes). Per últim cal destacar també l'Estellés periodista que escrivia al diari *Las Provincias*. Els seus articles periodístics tenen una gran importància perquè fou un dels primers a desafiar el règim escrivint en català en un periòdic conservador, per tal de mantenir viu el conreu d'una llengua que el franquisme volia esborrar, i donant-nos una vegada més prova del seu gran talent a l'hora d'escriure i de fer emergir la seua habilitat com a periodista.